

ESCENA I

Any 1639. Som a la cambra principal d'un vaixell pirata. El pal major travessa la cambra i al fons hi ha la porta d'una cabina i les escales que pugen cap a coberta. A una banda de la cambra hi ha una taula i uns tamborets on els pirates sarraïns¹ estan atrafegats netejant armes. A l'altra banda es pot veure una llitera on jeu el capità sarraí, en Saïd, ferit a la batalla.

Els pirates estan contents. Acaben d'abordar un vaixell cristià i n'han obtingut un botí substanciós. Entre bromes i pulla² netegen les armes que han pres als cristians i les penjen en uns ganxos de la paret, a tocar d'unes cades amb grapes i eines d'abordatge. Al costat de la llitera, en Hassèn mostra el seu enuig perquè el soroll podria destorbar el capità. Però quan l'Osman

¹ Sarraí: Musulmà, seguidor de l'islam, religió que creu que Déu és únic. Aquesta creença és la que distingeix més radicalment els musulmans de la resta de religions.

² Pulla: Paraules que hom diu a algú per mortificar-lo.

parla del seu amor per una noia d'Alger,³ en Saïd sembla reviure i es mostra sorprenentment generós.

MAHOMET: Té, penja-la. Ja està.

OSMAN: De cap manera! Aquesta espasa encara és plena de sang!

Torna l'arma a en MAHOMET i sense voler dóna un cop a en JOANOT, que estava assegut recolzat a la taula. En JOANOT se sobresalta com si el despertessin.

OSMAN (*a en JOANOT*): Aparta't!

MAHOMET: A veure? És sang de l'altra nit. Altres combats la netejaran. Pensa que la sang amb sang es treu.

OSMAN (*somniador, mirant per la finestra*): T'hi has fixat, Mahomet? El vaixell llisca per damunt de les ones com un dofí. La tramuntana no para de bufar. Si continua així, arribarem a Alger abans de quatre dies.

MAHOMET: Això si ho vol el capità.

OSMAN: Que no n'ha tingut prou amb el vaixell cristià que sortia de Mallorca? No n'hi ha gaires com aquest!

MAHOMET: Per què rondines? Que potser estàs cansat de tant treballar? No seria millor capturar dos vaixells en comptes d'un?

HASSÈN (*impacient*): Que el capità reposa! Si el desperteu, us llanço de cap a mar!

OSMAN (*a en MAHOMET*): Parla baix.

Continuen conversant en veu baixa.

HASSÈN (*a part*): Maleïts!

³Alger: Ciutat d'Algèria, país de la part nord d'Àfrica, que té un port important.

JOANOT (*a part, amb una gran tristesa*): Si la meva ànima fos com la seva... Ells són feliços i jo també ho seria si pogués oblidar. Però com es fa per oblidar?

OSMAN: Hassèn!

HASSÈN (*poc amable*): Què vols?

OSMAN: El capità encara té febre?

HASSÈN: No, ja no en té, però igualment li convé fer repòs.

OSMAN: I la ferida?

HASSÈN: Per sort no va ser res.

MAHOMET: Algú sap què li va passar?

HASSÈN (*satisfet de si mateix*): Jo us ho puc dir. Era al seu costat.

OSMAN: El gos mai no deixa el seu amo.

HASSÈN: Tanca la boca! Jo era amb en Saïd quan va ordenar que sonés el corn d'abordatge. Vaig agafar amb força la destral i em vaig preparar per seguir-lo. El capità, com sempre, va llançar-se el primer dins del vaixell enemic. Jo al darrere; tots dos disposats a lluitar. De cop, una espasa cristiana es va alçar contra ell. Sense pensar-s'ho dues vegades, la meva destral va volar pels aires, segura, assassina, destinada a esberlar el cap de l'enemic com si fos una síndria. I així va ser com en Saïd es va lliurar d'una mort segura i va rebre només un cop al braç, donat per un mort en caure.

OSMAN: Si l'Ismul no hagués mort...!

HASSÈN: Ell sí que en sabia, de curar!

MAHOMET (*rient*): Ara que curi taurons!

OSMAN: Vaig veure com el partien en dos trossos.

MAHOMET (*rient*): I mort encara era més lleig!

OSMAN: Jo ho sento per en Saïd!

HASSÈN: La cristiana el cura per força.

MAHOMET: Si m'haguessin de curar aquelles mans tan fines, jo mateix m'hauria deixat punxar!

HASSÈN (*suspicaç*): Les dones capturades al mar, com que són per a l'harem, en Saïd ni se les mira!

OSMAN: I diuen que anava per monja!

MAHOMET (*rient*): Sí, doncs ara...

OSMAN: Mira quin punyal! Té l'empunyadura en forma de creu!

MAHOMET: És un punyal cristià. Vés amb compte amb la fulla que, fins i tot quieta, talla. Jo sóc vell, però en tota la meua vida de pirata mai no he vist un botí com el d'ahir. Primer la noia, que no és nostra, sinó de l'harem. Després el vellot, el seu pare, que és ric i podrà pagar un bon rescat per la seva persona. I també el capità cristià, la càrrega, la tripulació...

OSMAN: Quants presos hi ha?

HASSÈN: Vint-i-vuit pel cap baix.

MAHOMET: Jo diria que en traurem quinze mil monedes d'or com a mínim.

OSMAN: Quinze mil! Ah, si fossin meves... Què dic, quinze mil? Si tan sols tingués mil monedes d'or.

MAHOMET: Mai no fan nosa.

En SAÏD es desperta i escolta atent la conversa dels PIRATES.

OSMAN: Tu, a la teua edat, què en faries?

MAHOMET: Jo? Doncs tenir-les!

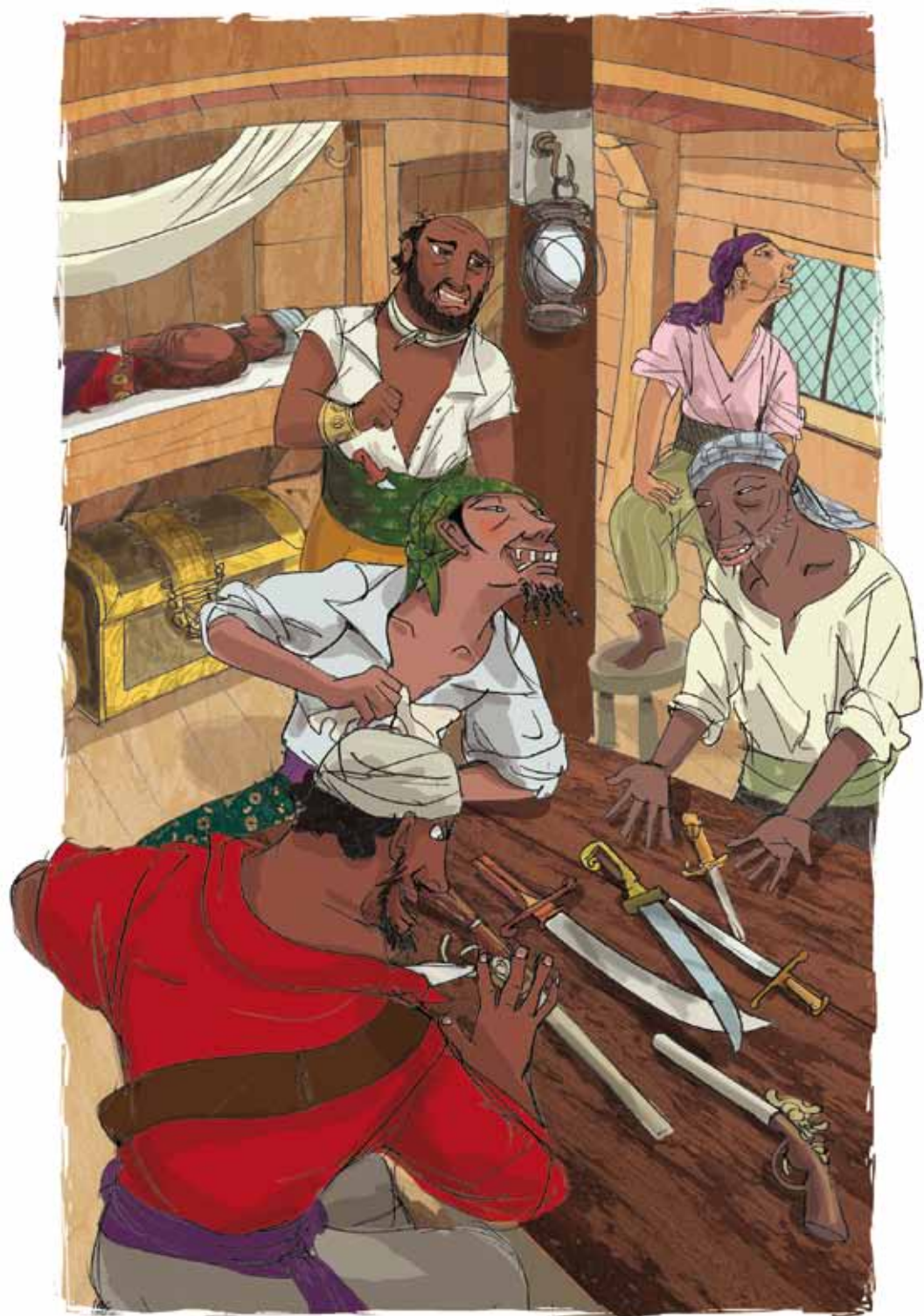
OSMAN (*burleta*): Psssss! Tenir-les!

HASSÈN: Què en faries tu, Osman?

OSMAN: Donar-les. Si tingués mil monedes d'or i els peus en terra ferma, seria l'home més feliç del món. Allà a Alger hi ha una dona que m'estima. Jo sóc pobre. El seu pare és ric. Però si tingués mil monedes ella ja seria meua.

MAHOMET: Roba-la si no les tens.

OSMAN: Això mai!

MAHOMET (*rient*): Et passes el dia robant i ara tens escrúpols per prendre una noia?

En MAHOMET i en HASSÈN riuen.

OSMAN: Què en sabeu vosaltres, d'estimar? Ella m'estima, però també estima la seva família. Si jo la robés, li partiria el cor en dues meitats. Abans... que ella fos d'un altre.

SAÏD: Osman!

OSMAN: Capità!

SAÏD (*li tira un anell que s'ha tret del dit*): Té aquest anell. A Alger te'n donaran mil monedes d'or.

OSMAN (*l'agafa al vol i dubta si en SAÏD fa broma o no*): És cert? Sí? No?

SAÏD: Agafa l'anell i bona sort.

OSMAN (*agraït*): Saïd.

MAHOMET (*murmurant*): Que n'és, de boig! Tot ho dóna!

SAÏD: Acceptaries que ella fos d'un altre home?

OSMAN: Abans que això arribés, per no veure-ho, una tomba m'hauria obert al fons del mar.

SAÏD (*pensatiu*): Aneu... (*A en MAHOMET, l'OSMAN i en JOANOT.*) Tu no, Hassèn. Arregla'm la bena, que em rellisca.

HASSÈN (*sol·lícit*): Ara mateix!

SAÏD (*perdent la paciència*): Mal llamp! Que malament que ho fas! Vés a buscar la captiva!

